

ادامه جست وجوها برای پیدا کردن مفقودان سازمان امداد و نجات اعلام کرد: «تیم‌های امدادی جمعیت هلال‌احمر همچنان در حال آواربرداری و جست‌وجوی مفقودان در پی حملات اخیر رژیم صهیونیستی به منازل مسکونی هستند. عملیات شناسایی مفقودان احتمالی با حضور نیروهای تخصصی و سگ‌های جست‌وجوگر (آست) در محل ادامه دارد.

تسهیلات برای ساخت خانه‌های جنگ‌زده ایستا: معاون شهرسازی شهرداری تهران از ارائه لایحه‌ای به شورای شهر خبر داد که براساس آن تسهیلاتی به شهروندانی که خانه‌هایشان در جنگ ۱۲ روزه آسیب دیده است، ارائه می‌شود. حمیدرضا صارمی درباره مصوبه شورای شهر تهران ادامه داد: «معاونت شهرسازی شهرداری تهران در چندین مورد لایحه‌ای را آماده کرده که متشوق‌هایی را برای مردم در نظر گرفته تا بتوانیم از هفته آینده شاهد رونق ساخت‌وساز در تهران باشیم». معاون شهردار تهران با بیان اینکه یکی از بندهای این لایحه این است که برای افرادی که خانه‌هایشان در این مدت آسیب دیده، بتوانیم حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد تراکم مازاد بر حق مکتسبه‌ای را که داشتند، به آنان ارائه بدهیم تا بتوانند از یک سازنده بخواهند که خانه‌هایشان را بسازد، گفت: «ما آن ظرفیت را ایجاد می‌کنیم تا به کمک مردم عزیز تهران بیاییم، اما دقت داشته باشید که این لایحه پیشنهاد شهرداری تهران است و باید این بندها در صحن شورای شهر تهران بررسی و تصویب شود. تلاش می‌کنیم پروانه‌های ساخت خانه‌های آسیب‌دیده را در مدت‌زمان کوتاه حتی دو، سه‌روزه ارائه کنیم و در این لایحه پیشنهاد دادیم که در کمترین زمان ممکن اجازه اجرائی ساخت خانه‌های آسیب‌دیده آغاز شود». او درباره افزایش تاب‌آوری شهر تهران گفت: «شورای شهر تهران مصوبه دوفوریتی درباره الزام شهرداری تهران به ارائه لایحه‌ای در مورد تاب‌آوری شهری و تسهیلاتی را که می‌تواند برای مردم گشایشی داشته باشد، تصویب کرد، اما در جلسه بعدی باید جزئیات آن بررسی و تصویب شود».

مراقبت‌های حمایتی از گروه‌های آسیب‌پذیر ایستا: رئیس ستاد سمن‌های شهر تهران با اشاره به آمادگی گسترده گروه‌های مردمی، خیریه‌ها، NGOها و گروه‌های جهادی برای مشارکت در فرایند امدادرسانی در مواقع بحرانی در پایتخت گفت: «به سازمان‌های مردم‌نهاد در راستای مراقبت‌های حمایتی به‌ویژه برای گروه‌های آسیب‌پذیر مانند کودکان، سالمندان و افراد دارای معلولیت آموزش داده می‌شود». احمد علوی افزود: «مجموعه‌های مردم‌نهاد با انگیزه‌ای کم‌نظیر اعلام آمادگی کرده‌اند تا در هر جایی که نیاز باشد و نهادهای مسئول اعلام نیاز کنند، پای کار باشند». او ادامه داد: «ستاد سمن‌های شهر تهران براساس وظیفه ذاتی خود اقدام به ساماندهی این ظرفیت‌ها کرده و در همین راستا ستاد امداد مردمی تهران (سام) با همکاری دیگر مجموعه‌های امدادی و داوطلبانه اعلام آغاز به کار کرده است». به گفته علوی تاکنون بیش از ۵۰۰ گروه و تشکل مردمی، جهادی و NGO برای شرکت در دوره‌های آموزشی ثبت‌نام کرده‌اند و قرار است پس از گذراندن آموزش‌های لازم، به دستگاه‌ها و نهادهای ذی‌ربط معرفی شوند. او افزود: «این آموزش‌ها در دو بخش طراحی شده‌اند؛ نخست بازآموزی مباحث امداد و نجات، سلامت روان و اجتماعی و دوم آموزش‌های ویژه در حوزه‌هایی نظیر مقابله با استرس، مهربانی و مراقبت‌های حیاتی به‌ویژه برای گروه‌های آسیب‌پذیر مانند کودکان، سالمندان و افراد دارای معلولیت. این اقدامات در قالب تیم‌های تخصصی در سطح شهر اجرا خواهد شد».

شناسایی خانواده‌های آسیب‌دیده از حملات رئیس سازمان بهزیستی کشور گفت: «باید در اسرع وقت نسبت به شناسایی افراد و خانواده‌های آسیب‌دیده، نقاط آسیب‌دیده و مراکز حساس اقدام و تسریع در رسیدگی صورت گیرد». جواد حسینی در بازدید از اداره کل بهزیستی استان تهران همچنین از پرداخت یارانه مراکز شبانه‌روزی و روزانه در بخش توان‌بخشی و اجتماعی و حق پرستاری افراد دچار ضایعه نخاعی و کمک هزینه لوازم بهداشتی خبر داد. جواد حسینی، مدیریت بهزیستی تهران و شمیرانات، با توجه به شرایط کنونی بر ادامه رویکردهای موفق مشارکت‌محوری، خانواده‌محوری و محله‌محوری در فعالیت‌ها تاکید کرد: «اختصاص بودجه و اقدامات لازم برای تقویت ناوگان حمل‌ونقل، توسعه و تقویت فناوری و توسعه اورژانس اجتماعی در دستور کار قرار گیرد».

تمام خدمات درمانی برای مجروحان رایگان است وزارت بهداشت بر رایگان‌بودن تمامی خدمات درمانی برای مجروحان حملات رژیم صهیونیستی تاکید کرد. ستاد بحران وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در اطلاعیه شماره ۵ با ارائه آماری از شهدا و خسارت‌های ناشی از تجاوزات صهیونیست‌ها، بر رایگان‌بودن تمام خدمات درمانی برای مجروحان این حملات، آمادگی سیستم سلامت، سازسازی و تجهیز مراکز درمانی، ارائه خدمات روان‌درمانی و حمایت‌های روانی و تقدیر از کادر سلامت و پیگیری مطالبات حقوق آنها تاکید کرد. در بخشی از این اطلاعیه وزارت بهداشت آمده است: «طبق گزارش‌های بیمارستان‌های تابعه وزارت بهداشت، متأسفانه تاکنون ۶۲۷ نفر شهید و چهار هزارو ۹۳۵ نفر مجروح شده‌اند. از میان مجروحان، ۲۵۵ نفر در محل درمان شده‌اند، چهار هزارو ۱۹۶ نفر پس از اعزام به بیمارستان و دریافت خدمات درمانی مرخص شده‌اند، ۳۹۷ نفر همچنان تحت درمان و بستری هستند، ۹۶۶ عمل جراحی روی مصدومان انجام شده و از کادر سلامت نیز شش شهید و ۲۰ مصدوم گزارش شده است. خسارت‌های زیرساختی شامل هفت بیمارستان، چهار واحد بهداشتی-درمانی و ۱۱ دستگاه آمبولانس است که در جریان حملات آسیب دیده‌اند».

شهادت یک دانشمند هسته‌ای دیگر از دانشگاه علم و صنعت براساس اعلام دانشگاه علم و صنعت، مهندس سلیمان سلیمانی، فارغ‌التحصیل رشته مهندسی شیمی این دانشگاه و دانشمند هسته‌ای کشورمان، در حملات رژیم صهیونیستی به شهادت رسید.

شهادت ۳۶ شهید در استان همدان براساس اعلام مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران استان همدان، در حملات رژیم صهیونیستی به کشور ۳۶ نفر در این استان شهید شدند. مجید صفدریان ادامه داد: ۳۰ نفر در استان همدان به شهادت رسیدند، دو نفر هم در خارج از استان، چهار نفر هم از استان‌های دیگر بودند که در این استان شهید شدند. آنها در استان‌های خود به خاک سپرده می‌شوند.

www.sharghdaily.com

شنبه ۷ تیر ۱۴۰۴
سال بیست و یکم • شماره ۵۱۴۲

شادی مکی: پرستاران از شرایط سخت‌شان می‌گویند: «مرخصی‌ها لغو شد. تعداد مراجعه‌کننده‌ها بسیار بالا رفت. خیلی‌ها دچار حملات ترس و استرس شده بودند. برخی‌ها ناچار شدند دوروز پشت هم شیفت کاری داشته باشند. خود پرستاران هم به شدت استرس داشتند. دور از خانواده بودند و بارها شاهد گریه همکارانم به دلیل دوری از فرزند و نگرانی برای خانواده بودهایم. گاهی خانواده فرزند را به بیمارستان می‌آورد تا مادر آرام بگیرد». «برخی از بیماران به دلیل اضطراب زیاد تلاش داشتند از بیمارستان خارج شوند. حالا به همه مشکلات پرستاران باید جلویی‌ری از خروج بیماران و آرام‌کردن آنها را هم اضافه کرد». «با اینکه اتاق عمل عایق صوتی دارد اما گاهی صدای مهیب انفجار یا پیهپادا به اتاق عمل هم می‌رسید. قطعا این استرس‌ها باعث فشار مضاعف بر کادر درمان حاضر در اتاق عمل می‌شود. اما ما سوگند خورده‌ایم». «حدود دو هزار نفر از کادر درمان و فارغ‌التحصیلان رشته‌های مرتبط با پرستاری شامل پرستاری اتاق عمل، هوشبری، فوریت‌های پزشکی، بهیاری و کمک‌پرستاری ثبت‌نام کرده‌اند؛ ما داوطلب و آماده خدمت به مراکز درمانی هستیم. ۸۰ درصد داوطلبان زنان هستند».

حمله اسرائیل به ایران ۱۲ روز ادامه داشت، در این مدت بسیاری از مردم جان‌شان را از دست دادند و بسیاری دیگر هم دچار جراحات شدند. در حالی که بسیاری از سازمان‌ها و ادارات به‌ویژه دولتی‌ها تعطیل یا دورکار شدند،کادر درمان و امدادگران جزء معدود گروه‌هایی بودند که در کنار مردم ایستادند و زیر و بمک و پرتابه‌های دشمن، با همه استرس‌هایی که داشتند، مرهمی شدند بر زخم مردمی که جسم و روحشان آسیب دیده است. پرستاران از همین گروه‌ها بودند، درست مثل اکبر صابری، پرستاری جوان از گروه فوریت‌های پزشکی که حین ارائه خدمت به مجروحان در آمبولانس جان خود را از دست داد. پرستاران در گفت‌وگو با «شرق» تاکید می‌کنند که با وجود همه بی‌توجهی‌ها به مطالبات پرستاران در درمانی عادل، آنها

بر اساس تعهد و سوگندی که برای حفاظت از جان مردم یاد کرده‌اند، در بحرانی‌ترین شرایط هم کنار مردم خواهند ایستاد. پرستاران از نقوشدن مرخصی‌های‌شان به دلیل شرایط جنگی می‌گویند و استرس‌هایی که به دلیل دوری از خانواده و فرزند تحمل کرده‌اند، از شب‌هایی که علاوه بر تلاش برای مهار استرس خود، ناچار شده‌اند بیماران مضطرب و حتی در حال فرار را آرام و وادار به بازگشت روی تخت بیمارستان کنند. آنها تاکید می‌کنند که با وجود شرایط استرس‌زا اما هیچ خدمات روان‌شناسی به آنها ارائه نمی‌شود. گروهی از پرستاران در ادامه از کمبود نیرو در شرایط پر فشار کاری می‌گویند؛ به‌ویژه آنها که در شهرهای کوچک‌تر خدمت می‌کنند و ناگهان با حجم بالای مسافران مواجه شده‌اند. در این بین اما نباید از تلاش و حضور پر مهر پرستاران بازنشسته غافل شد. این گروه با شعله‌ورشدن آتش جنگ در کشور به سرعت تشکیل گروه داده و برای حضور در مراکز بیمارستانی برای امداد به مردم و همکاران‌شان اعلام آمادگی کرده‌اند.

دو هزار پرستار بازنشسته داوطلب ارائه خدمت

محمود عمیدی، فعال صنفی و یکی از پرستاران بازنشسته‌ای است که این روزها داوطلب شده تا در کنار کادر درمان به فعالیت حرفه‌ای خود ادامه دهد. او به «شرق» می‌گوید: «تاکنون کادر درمان نیاز به استفاده از نیروهای کمکی نداشته و تا به حال هم برای اعزام نیروهای کمکی از سوی وزارت بهداشت اعلام نیاز نشده است. با این حال به‌صورت خودجوش گروه‌های داوطلبی ایجاد کردیم تا در صورت اعلام نیاز در مراکز درمانی حاضر شده و خدمات پرستاری ارائه دهند. از آنجایی که پرستاران فعال در بیمارستان‌ها تنها در محل خدمت خود فعالیت می‌کنند و نمی‌توانند در صورت نیاز به سایر مراکز درمانی کمک کنند، داوطلبان را عمدتاً از میان بازنشسته‌ای ساماندهی کردیم تا اگر پرستاری اعلام نیاز کردند نیروی کمکی اعزام کنیم، ما چنین اقدامی را در دوران شیوع کرونا هم انجام داده بودیم». او اضافه می‌کند: «دو هزار نفر از فارغ‌التحصیلان رشته‌های مرتبط با پرستاری شامل پرستاری اتاق عمل، هوشبری، فوریت‌های پزشکی، بهیاری و کمک‌پرستاری ثبت‌نام کردیم؛ ما داوطلب و آماده خدمت به مراکز هستیم که اعلام نیاز کنند. این ثبت‌نام به‌صورت سراسری انجام شده و شهر به شهر و استان به استان بر اساس رشته گروه‌بندی صورت گرفته است. ۸۰ درصد داوطلبان را هم زنان تشکیل می‌دهند. این پرستار بازنشسته به اعتراضات همیشگی پرستاران نسبت به بی‌توجهی به مطالبات و حق و حقوق‌شان هم اشاره می‌کند: «با همه این اعتراضات اما در حال حاضر هیچ پرستاری درباره اضافه‌کاری، دستمزد و... صحبت نمی‌کند. مشکلات و شاغل ما امروز با من صحبت می‌کنند، آنها می‌گویند هر اندازه که نیاز باشد در بیمارستان می‌مانیم و خدمت می‌کنیم. این همبستگی بسیار زیباست».

مادرانی که پای مردم ایستاده‌اند

«آرزو فولادوند» هم از پرستاران شاغل در بیمارستان شهید فیاض بخش تهران است. او در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: «تعداد بسیاری از مراجعین ما را این روزها افرادی تشکیل می‌دهند که دچار حملات ترس و حالت استرس شده‌اند. اگرچه شیفت‌های کاری ما تغییری نکرده و به روال گذشته ادامه داشت اما مرخصی‌ها کم ما با توجه به شرایط لغو شد که البته قابل درک هم بود. من و همسر هم در پرستار و شاغل در یک بیمارستان هستیم و فرزندی هم نداریم بنابراین لغو مرخصی‌ها تأثیر چندانی روی ما نمی‌گذاشت اما ماچراي همکارانی که خانواده‌های‌شان به سایر شهرها رفته بودند فرق می‌کرد». او از شرایط استرس‌زای پرستاران هم می‌گوید: «به دلیل لغو مرخصی‌ها برخی از همکاران من ناچار می‌شدند دو روز شیفت کاری متوالی را عهده‌دار شوند تا در ازای آن بتوانند چند روزی کنار خانواده باشند». وقتی دشمن حمله می‌کرد ما به شدت دچار استرس می‌شدیم؛ به‌ویژه همکارانی که خانواده و فرزندان‌شان در خانه بودند. آنها نگران حال خانواده بودند و از طرف دیگر باید با همه استرس‌ها با کیفیت‌ترین خدمات را به بیماران ارائه می‌دادند». فولادوند ادامه می‌دهد: «بارها شاهد گریه همکارانم به دلیل دوری از فرزند و نگرانی برای خانواده بودم. شرایط این گروه از کادر درمان بسیار سخت بود؛ به‌ویژه آنها که فرزندان‌شان را به شهری دیگر فرستاده بودند. آنها هم که فرزندان‌شان در تهران حضور داشتند

پرستاران در گفت‌وگو با «شرق» از شرایط خود در روزهای پر فشار موشکباران می‌گویند

تیمارداری با چشمان خیس و دل‌های نگران

برخی از بیماران در شب‌های موشکباران تلاش می‌کردند از بیمارستان خارج شوند. صدای انفجار به اتاق عمل هم هم می‌رسید

معدود مشاغل‌ی است که همچنان در حال خدمت‌رسانی به مردم هستند: «اگرچه وقتی پای مطالبات و دستمزد ما به میان می‌آید، بدترین رفتارها با ما می‌شود و حتی متهم می‌شویم، اما امروز فارغ از همه این رفتارها بر کنار مردم هستیم». او از شرایط بیمارستانی که در آن فعالیت می‌کند هم می‌گوید: «مجروح ناشی از حملات نداشتیم، چراکه بمباران در فاصله ۵۰، ۴۰ کیلومتری از شهر ما رخ داده اما ما با وجود نیروی کم با شرایط بحران‌زای دیگری مواجه شده‌ایم. بسیاری از همشهریان ما که در تهران و سایر شهرهای مورد حمله ساکن بودند، در جریان حملات به گیلانغرب بازگشته‌اند. این موضوع باعث شد تا تعداد مراجعان ما به بیمارستان به شدت افزایش یابد؛ یعنی پذیرش در اورژانس ما امروز به ۵۰۰، ۶۰۰ نفر رسیده است». این پرستار اضافه می‌کند که امروز بیمارستان پر از انواع بیماری‌هاست: «در کنار بیماری‌های سطح یک، مراجعه به دلیل فشار خون ناشی از استرس و اضطراب به شدت افزایش یافته است، مثلا خانواده‌هایی که این روزها دادگار عزیزی هستند یا بچه‌ها در عزیزان خود در دیگر مناطق کشور. از طرف دیگر شرایط بد جاده‌ای در اطراف شهر ما به‌علاوه افزایش تردد در این جاده‌ها به دلیل همان بازگشت همشهریان ما به گیلانغرب باعث بیشترشدن تعداد تصادفات جاده‌ای شده است». خسروی این را هم می‌گوید که افزایش تعداد مراجعه‌ها باعث بالا رفتن فشار و استرس کاری پرستاران و کادر درمان بیمارستان شده است: «در بخش اورژانس ما تنها چهار نیرو حضور دارند. ما با این تعداد نمی‌توانیم از عهده این میزان مراجعه برپاییم. درخواست افزایش نیرو داده‌ام اما فایده‌ای نداشت. این در حالی است که بسیاری از فارغ‌التحصیلان پرستاری ما امروز خانه‌نشین و در جست‌وجوی کارند. با این حال ما نمتنها برای شغل‌مان، برای کشور‌هم ر ارزش بالایی قائل هستیم. اعلام کرده‌ام که هر نقطه‌ای از کشور که دچار بحران شده و نیاز به کمک باشد، هم خودم در خدمت مردم خواهم بود و هم گروهی را در این زمینه تشکیل خواهم داد که به مناطق مورد نیاز اعزام شوند».

تلاش پرستاران برای جبران کمبودها

محمد شریفی مقدم، دبیرکل خانه پرستار هم درباره تمام این موضوعات توضیحی به «شرق» می‌دهد. او می‌گوید: «پرستاران از نظر حرفه‌ای گروهی حساس‌اند؛ آنها حتی در زمان خطر و بحران هم به مردم و خانه‌دیدگان خدمت‌رسانی می‌کنند. مانند آنچه در دوره هشت‌ساله دفاع مقدس، کرونا و بروز بلایای طبیعی مانند سیل و زلزله شاهد بوده‌ایم». او به زوج پرستاری اشاره می‌کند که این روزها در تهران مشغول خدمت هستند: «مرد خانواده عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری است و با وجود تعطیلی دانشکده همچنان در تهران حضور دارد و مشغول خدمت‌رسانی است، هم برای کمک به مردم و هم به این دلیل که همسرش در بیمارستان مشغول به کار است. این در حالی است که در هفته گذشته و در اوج حملات، شاهد بودیم که بسیاری از تهرانی‌ها از شهر خارج شده بودند. بسیاری از مشاغل تعطیل شده بودند و بسیار هم دورکار شده بودند، اما کادر درمان و به‌ویژه پرستاران که از آنها به‌عنوان خط‌نگه‌دار یاد می‌شود، خطرات را پذیرفته و در دل خطر مشغول فعالیت هستند. با وجود اینکه مسئولان در گذشته رفتار خوبی با پرستاران نداشته‌اند، اما آنها این ماجرا را فراموش کرده‌اند و به دلیل حساس‌بودن شرایط، انتخاب کرده‌اند که در کنار مردم باشند». دبیرکل خانه پرستار بر کمبود همیشگی پرستار در بیمارستان‌های کشور تاکید می‌کند: «در شرایطی که با بحران‌هایی مانند شرایط فعلی مواجهیم، نیاز به مراقبت‌های پرستاری افزایش پیدا می‌کند. پرستاران سعی می‌کنند این کمبود را جبران کرده و حتی بیش از توان خود در این راستا تلاش می‌کنند. به دلیل همین تلاش‌ها، مردم و به‌ویژه مجروحان و مصدومان ناشی از حوادث اخیر، خدمات مورد نیاز خود را به نحوی مناسب دریافت می‌کنند. البته ما می‌دانیم بعد از این ماجرا هم بدرفتاری با پرستاران ادامه خواهد داشت».

هیچ پرستاری شهر خود را ترک نکرده

او ادامه می‌دهد: «در هیچ نقطه‌ای از کشور هیچ اختلالی در ارائه خدمات پرستاری به مردم وجود ندارد و به دلیل تلاش بی‌وقفه جامعه پرستاری کشور هیچ جای نگرانی در این حوزه وجود ندارد». شریفی‌مقدم این را هم می‌گوید که ۱۲ هزار نفر از پرستاران کشور در ۷۰۰ بیمارستان دولتی سراسر کشور به صورت شیفتی مشغول فعالیت هستند. این تعداد جدا از پرستارانی است که در بیمارستان‌های بخش خصوصی و تأمین اجتماعی مشغول خدمت‌رسانی‌اند: «هیچ پرستاری شهر خود را ترک نکرده است. برخی از آنها خانواده یا فرزندان خود را به مناطق امن‌تر فرستاده‌اند و خود دور از خانواده مشغول خدمت‌رسانی‌اند. امیدوارم مسئولان این تلاش‌ها را ببینند». او با اشاره به شهادت یکی از پرستاران مشغول خدمت در بخش اورژانس در روزهای اول شروع حملات اسرائیل می‌گوید: «با یکی از همکارانم صحبت می‌کردم، او گویاید داشت که با همه فداکاری کادر درمان و به‌ویژه پرستاران اما به نظر می‌رسد تلاش‌های این گروه از سوی مسئولان دیده نمی‌شود. به‌عنوان مثال خانم گوینده خبر صدواسمیا که تصویر واکنش او به لحظه اصابت پرتابه اسرائیل به این محل منتشر شد و شجاعت او مورد تحسین قرار گرفت، اما خدمات پرستاران دیده نمی‌شود. هرچند که وظیفه خدمت‌رسانی در این شرایط حساس را داریم اما به هر حال تلاش‌های این گروه کمتر دیده می‌شود». شریفی مقدم اظهار امیدواری می‌کند که موانع خدمت جامعه پرستاری کشور برزودی حل شود: «آنها دستمزد پایی، معوقات پرداختی و... را فراموش کرده‌اند و امروز دغدغه و هدف اصلی پرستاران این است که بیشترین خدمات را به بهترین کیفیت را به مردم ارائه دهند». او به پاسخ به این پرسش که آیا در شهرهای مختلف نیاز به این مسئله حساس شده که پرستاران را برای ارائه کمک از یک استان به استان دیگر اعزام کنند، می‌گوید: «خیر، وقتی حادثه‌تتها در یک نقطه از کشور ایجاد می‌شود، در صورت نیاز همه نیروها به سمت آن نقطه گسیل می‌شوند، اما در حال حاضر شرایط برای همه مناطق کشور تقریباً یکسان است؛ یعنی همه کشور مورد تهاجم قرار گرفته؛ بنابراین نمی‌توان نیروی کمکی به شهرهای دیگر اعزام کرد و همه کادر درمان و پرستاران در منطقه مورد خدمت خود مشغول فعالیت و ارائه خدمت هستند».

با خبر هر حمله گاهی به شدت بی‌تاب می‌شدند تا جایی که در مواردی خانواده، فرزند را به بیمارستان می‌آورد تا مادر و فرزند یکدیگر را در بیمارستان ملاقات کنند. در این شرایط استرس مادر کمتر می‌شد و طبیعتاً بهتر هم می‌توانست ارائه خدمت کند». این پرستار از شب‌هایی می‌گوید که به دلیل حجم گسترده حملات برخی از بیماران مضطرب شده و سعی در فرار از بیمارستان داشتند: «ما با وجود استرسی که داشتیم اما همه تلاش خود را می‌کردیم تا بیماران را آرام کنیم و در بیمارستان نگه داریم، همه آنها در شرایطی بود که بسیاری از آنها حتی توان راه‌رفتن هم نداشتند. به هر حال شرایط اضطراب‌آور بود، اما وقتی پای مردم در میان باشد، ما باید در کنار آنها باشیم و خودمان نمی‌خواهیم از وظایف حرفه‌ای‌مان که امدادرسانی است، کناره‌گیری کنیم». او به این سؤال که آیا در بیمارستان با توجه به شرایط خاص جنگ خدمات روان‌شناسی به کادر درمان و بیماران ارائه می‌شد، پاسخ منفی می‌دهد.

اتاق عمل، بر اضطراب‌تر از همیشه

«الهام» متخصص بیهوشی و از پرسنل سابقه‌ای اتاق عمل در یکی از بیمارستان‌های تهران است. او برای «شرق» تعریف می‌کند که در روزهای حمله اسرائیل بیمارستان محل خدمت او و همه کادر درمان در حالت آمادешاید قرار داشتند؛ هرچند هرگز شرایط به‌گونه‌ای پیش نرفت که مجروحان این حوادث به بیمارستان محل فعالیت اعزام شوند. این متخصص بیهوشی می‌گوید: «محیط اتاق عمل و شرایط آن از لحظه بیهوشی بیمار تا پایان یافتن عمل جراحی به شدت استرس‌زاست. شیفت‌های کاری من ۲۴ ساعته است، یعنی برای فعالیت در اتاق عمل در روزهای کاری‌ام باید ۲۴ ساعت در بیمارستان حضور داشته باشم. استرس‌های شخصی این روزها را هم باید به این استرس شغلی اضافه کرد. من در تهران تنها زندگی می‌کنم و خانواده‌ام در شهر دیگری هستند. هم نگران تنهایی خودم

در لحظات حمله بودم و هم نگران خانواده‌ام که در شهر دیگری حضور دارند. من در روزهای حمله شرایط بسیار استرس‌آوری را تجربه کردم». الهام در چنین شرایط بر اضطرابی مانند تمام همکاران خود باید با خونسردی و دقت همیشگی در اتاق عمل حاضر می‌شد و البته چنین هم کرد: «با اینکه اتاق عمل عایق صوتی دارد اما گاهی صدای مهیب انفجار یا پیهپادا به اتاق عمل هم می‌رسید اما ما به کارمان عادت داریم و اگرچه این موارد بر روان ما تأثیر منفی دارد اما تا به حال نگذاشته‌ایم بر دقت و فعالیت ما تأثیر بگذار و تمام هم و غم ما عمل جراحی است. قطعا این استرس‌ها باعث فشار مضاعف بر کادر درمان حاضر در اتاق عمل می‌شود، اما ما سوگند خورده‌ایم که در هر شرایطی خدمات خود را در به جان انسان‌ها با بهترین کیفیت ارائه کنیم».

سوگند خورده‌ایم

«فرشید الازمینی»، پرستار و عضو هیئت علمی دانشگاه نیز در گفت‌وگو با «شرق» تاکید می‌کند که در هشت سال دوران جنگ ایران و عراق هم اولین مصدومان و مجروحان این جنگ کادر درمان بودند: «در دوران کرونا هم که همه هراس شدیدی از مرگ داشتند، اولین سد دفاعی کادر درمان بودند. بسیاری از این گروه در دوران شیوع کرونا جان خود را از دست دادند یا دچار عوارض آن شدند، چنان‌که هنوز هم ربه برخی از همکاران ما درگیر است. با این حال کادر درمان و پرستاران در آن زمان بسیار کم خدمت خود را ترک نکردند». او از پرستارانی می‌گوید که تمایل دارند در صورت نیاز در سخت‌ترین شرایط ارائه خدمت کنند: «ما در پیام‌رسان داخلی سه گروه راه انداختیم که در عرض چند ساعت دو هزار پرستار و حتی بازنشستگان این رشته داوطلب شدند که در صورت نیاز حتی به مرزها گسیل شده و بدون دریافت حقوق و دستمزد در بیمارستان‌های صحرایی احتمالی ارائه خدمت کنند. این اقدامات بسیار ارزشمند است. این استاد دانشگاه به وعده‌های انجام‌نشده تلاش‌ها به جامعه پرستاری کشور هم اشاره می‌کند: «همه چیز باید دوطرفه باشد. اگر دم باشد اما یازدم نباشد، بیمار فوت می‌کند. امروز بار دیگر شعارها شروع شده و از فرشته‌بودن پرستاران می‌گویند، درحالی‌که هنوز وعده‌های داده‌شده در زمان کرونا مانند تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری محقق نشده است. حقوق همکاران پرستان من در سال ۱۳۹۸ هفت تا هشت میلیون تومان بود. در حال حاضر هم حقوق آنان کمی بیش از این مقدار است. در آمدشان کفاف معیشت را نمی‌دهد. به همین دلیل هم برای جبران خلا‌ها بسیاری از پرستاران، شب شیفت کاری در یک بیمارستان را بر عهده می‌گیرند، صبح در تاکسی‌های اینترنتی کار کرده و عصر در شیفت کاری بیمارستان دیگری فعالیت می‌کنند، با این حال امروز همه پرستارهای کارند و برای کار در بیمارستان صحرایی در صورت نیاز هم اعلام آمادگی کرده‌اند». او تاکید می‌کند که فشار کاری پرستاران در شرایط فعلی در مقایسه با گذشته بیشتر شده است: «آنچه انجام می‌دهیم، وظیفه ماست. ما کادر درمان سوگند خورده‌ایم. آن گروه از کادر درمان که فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های دولتی هستند، با پول مردم تحصیل کرده‌اند و به جایگاه فعلی رسیده‌اند. این درباره من هم صدق می‌کند. وظیفه داریم که بمانیم و به مردم خدمت کنیم. همه هدف ما سلامت مردم است».

افزایش مراجعان و نیروی کم

داود خسروی، دبیر خانه پرستار استان کرمانشاه است و شاغل در بخش اورژانس یکی از بیمارستان‌های شهرستان «گیلانغرب». او برای «شرق» توضیح می‌دهد که در جریان حوادث کارکنان تمام ارگان‌ها تعطیل یا دورکار شدند، اما در این بین کادر درمان جزء

روایت جنگ

یکی از امدادگران حاضر در عملیات آواربرداری ساختمان شهید چمران:
بسیاری از شهدا کودکان ۱۲،۱۰ساله بودند

خبر آنلاین: امدادگر حاضر در عملیات امدادرسانی و آواربرداری ساختمان شهید چمران می‌گوید: «در حالی تعداد زیادی کودک را از زیر آوار در ساختمان شهید چمران بیرون آوردیم که بعضی از پدر و مادرهای این کودکان خیره به دست‌های ما بودند و مدام التماس می‌کردند که نشانه‌ای از فرزندان پیدا کرده و تحویل‌شان بدهیم». شهرک شهید چمران در محله نوبنیاد تهران قدمتی ۴۰ساله دارد و متعلق به بنیاد تعاون و شرکت امور رفاهی کارکنان سازمان صنایع دفاع کشور است. این شهرک از نخستین اماکنی بود که در بامداد روز جمعه، ۲۳ خرداد و در موج اول حملات رژیم صهیونیستی هدف قرار گرفته شد. از همان ساعت‌های ابتدایی عملیات امداد و نجات با کمک سگ‌های زنده‌یاب در ساختمان ۱۴طبقه‌ای که ویران شده بود، آغاز شد. در تخریب این ساختمان، بیش از ۶۰ نفر از جمله ده‌ها کودک و نوزاد، به شهادت رسیدند. احمد پوراندام متولد ۱۳۶۲ امدادگر جمعیت هلال‌احمر کشور و جزء اولین امدادگرانی است که برای کمک به مجروحان و بیرون‌کشیدن اجساد جان‌باختگان از ساختمان شهید چمران تهران که بر اثر حمله متجاوزانه رژیم صهیونیستی تخریب و منفجر شده بود، حضور داشته است. او می‌گوید: «روز انفجار، همه چیز درهم بود، حجم زیادی از آوار جلوی چشمان‌مان بود؛ با دیگر امدادگران با هم هم‌قسم شدیم تا هر چقدر هم که کار آواربرداری سخت بود، باز هم تا لحظه آخر و پایان عملیات، پای کار مانیم و ماندیم. بسیاری از جان‌باختگان و شهدای ساختمان شهید چمران، کودکان ۱۰، ۱۲ساله‌ای بودند که نه نظامی بودند و نه جنگنده‌ای داشتند و این موضوع، سنگینی غم ماجرا را دوچندان می‌کند». او ادامه می‌دهد: «صحنه‌های بسیار تلخی از اجساد هنوز جلوی چشمانم مجسم و زنده است. حجم آوار زیاد بود؛ بعضی از پیکرها تکه‌تکه شده و اجزای بدن شهدا از هم جدا شده بود. اگر پیکری هم مقداری سالم‌تر بود، شکستگی‌های فراوانی داشت، البته مرحله آواربرداری ما، هیچ‌کسی از آوار ساختمان شهید چمران زنده بیرون نیامد؛ اگر کسی هم زنده مانده بود، همان لحظات اولیه بعد از حادثه، از سوی کسانی که اول به آنجا رسیده بودند یا اهالی که در محل انفجار با فاصله دورتری بوده و سالم مانده بودند، به اورژانس تحویل داده شده بودند. صورت اجساد به‌سختی قابل شناسایی و تشخیص بود. خیلی صحنه‌های بدی در آوار‌برداری و امدادرسانی ساختمان شهید چمران دیدم». او درباره اولین صحنه‌ای که در ساختمان شهید چمران دید، توضیح می‌دهد: «اولین صحنه، جسد بی‌جان یک جوان ۲۵ساله و یک دخترچه ۱۰، ۱۱ساله در یکی از واحدها بود که آن روز سخت در ذهنم ماندگار شد. خودم هم دو فرزند پسر ۱۰ و دوساله دارم؛ دیدن پیکر کودکان معصوم خیلی برابم غم‌انگیز و طاقت‌فرسا بود». او درباره اینکه مسردم در زمان امدادرسانی و آوار‌برداری باید چگونه کمک کنند، می‌گوید: «مردم با دورشدن و فاصله‌گرفتن از محل حادثه و گوش‌دادن به حرف امدادگران می‌توانند بزرگ‌ترین کمک را به ما داشته باشند. کار ما یک کار تخصصی است که با آموزش‌هایی که از سال‌ها قبل دیده و تجربه‌ای که در عملیات‌های قبلی خود کسب کرده‌ایم، می‌توانیم پیکر جان‌باختگان را از زیر آوار بیرون بیاوریم و درعین‌حال به نکات ایمنی هم عمل کنیم».